

(4) ו'ג' נס ח' ג' נס

ח' נס ח' נס [נואז ונוויל]

יש עוד ממדת הבתוון, כי על הבוטח שורה רוח קדש ומתחלו עמו

**רוח עוז המבשו כי אמן יעורו ר', וכמו שאמר רוד המלך ע"ה אם
תחנה עלי מhana לא יראה כי אם תקום עלי מלחה גנו, וזה עניין
מתחלף לפיה מעלה הבוטח ורב קדשו.**

/ק' נס ח' נס (נוויל)

הרמב"ן ה'ק' שואל מהו ההבדל בין אמונה לבתוון, והרי באמונה האדם יודע שהכל הוא מוקב"ה, ומה נוסף בעניין הבתוון יותר על אמונה, ותירץ הרמב"ן שאמונה הוא לומד העניינים שלא בשעת ניסין, ובתוון הוא לumed בזה בשעת נסין, כלומר לחיזות עם האמונה בפועל בשעה שבא לפני נסין.

ומהרץ" מוידיטשוב וכן הוא בעור ספרה'ק מיישבים באופן אחר, שאמונה הוא שירודע שהכל בידי שמים והכל יהיה בודאי לטובה, כי הקב"ה עשו רך טוב, ובתוון הוא שיש לו אמונה כ"כ חזקה באופן שכבר עבשו מרגיש איך הכל הוא טוב מרוב מדרגת הבתוון, אף שעדרין לא נתגלה הטובה בפועל הגשמי, מ"מ מרוב אמונה ובתוון הרי הוא כבר מרגיש עבשו איך הכל הוא רך טוב, ומקיים כבר עתה בחו"י להתגעג על ה' ויתן לך מושאלות לבך.

ק' נס ח' נס (נוויל)

**ועל פ' שפטוב רשי' זיל בתקחים
קפיטל י"ח (ד) מונקל אקראי ה'
ומן איבי אופשי, שדור הפלך עליו
השלומים מרוב בטחונו בהקדוש ברוך הוא
על כל צרה שפאה עליו קיה אומר
שידקה קדום התשועה, לפ' שדיה בטיח
בהתשס' יתברך שנדיי יושיע אותו ויה
אומר שירה על התשועה קדום התשועה,
עין שם:**

הקספל. ומה גם שבעפעם השני אמר ים
סקבוני, מהו עם. אך לרוגנו יוכן
שפיר, שדור הפלך עליו השלום אמר,
כל גוים, כל המאזרעות שפאו עליי קון
האמות, סקבוני הם קיה ורק סוכבים
אותם מחייבין, אבל במחשבתך לא קיה לי
שות מואר ופוד מזה, כי קיה לבי נכוון
ובטיחת השם יתברך יכricht ואותם מעלי
ויאיל אותו מן המקדש, וזה בשם' ה' כי
אםלים, כי דוד הפלך עליו השלום קיה
תמיד עובד השם יתברך במיחין רגליות.
אבל לפעמים נשפכל מקדשך ועבד
להשם יתברך במיחין רגליות או נופל עליו
בא אליו איזה מארע נפל עליו פחד גורל
גם במקצתהו, וזה שפוג' לפעמים בא
אליז איזה מארע מן האמות, גם סקבוני
הסביכה קיה כי ממש, כי נפלתי
מנדרגה וקתי מרגיש הסביכה
במחשבתך, כי נפל עלי פחד ומואר, ואיך
על פ' בן שם ה' כי אמלים, בטהרת
בחסד עליון שבירת כל קקמים עלי
ויזאיני מארה' לריצה' יב:

ק' נס ח' נס

בשאדם זוכה לדעת עליון, זוכה
ל'השתות', בין שהשי' מתנהג עמו
גבורה אשירה, והכל שוה אצלו, מקבל
בחאה וחיבת, והוא בחינות שלים
במאירה יעקב איש תם' (בראשית כה, מו)
שלים, 'תמים תהיה' (דברים י"ח, יג).
ובאמונה זאת שככל תנועה אלופת של
עולם והכל ממנו יתברך, 'יתפרדו כל
פועלי און' (קהלים צב, 2).
(זהר הי' ח' ח' צפ')

ט' נס ח' נס (ג' נס)

אמר י"ח לו כן (ט' נס): דימת ל"ס סך
סוס נס אל המאה סלון סלון ס' למס' (ט' נס)
ימוד על סלון וג' וט' למל' סקס כלול ט' למס' נס סך
ט' מס' פיקוט נס :

ק' נס ח' נס (ט' נס)

ויזוע כל מי שעובר להשם יתברך
במיחין רגליות אין לו שום מואר
ונחדר מפל מקצועות שפאות עליו', כי
אך על פ' שפלי תגראה הוא צרה אך
בתוך מחשבתו ולבו הוא אינו נחשב
אצלו לצרה, כי לבו נכוון ובטייח שבדאי
לא יגיע לו שום נזק. אך בחרוץ לפי
תגראה הוא צרה. וכי שעובר להשם
יתברך במיחין רגליות או נופל עליו
אייה מארע מן המקצועות או נופל עליו
פחד גורל, שאפלו במחשבתו ולבו ה'αι
גברא ביהאי פחדא יתיכ, ועל ידי זה
מתגבר עליו כח החיצונים שהוא חחת
מקשתם, וכשהם מתקברים עליו איזי
הוא תחפם:

וזה בונת דוד הפלך עליו השלום בקהל
המוציא שאמור (קהלים קי', י"א) בצל
ג'ים סקבוני בשם' ה' כי אמלים. סבוני
גם סקבוני בשם' ה' כי אמלים. דקsha

קיין

זהו (א, קמ)

אוון בין קעלוונט קאה ליוםות מספיטית,
אלא שעבד מלכויות בקד. אוון עולם נאיה,
לעתיקת המופטים אלא נאקיות ומיגנת דעתה.
רב עקפו אמר איררכות נאחים.

ה' ג' ציון

ולען אמר (שיר השירים ח, ה) מי זאת עליה
וינו ואנא לביאת דמלת הדעת ומוחון גודלים
וחברתנות גודל לברוך הא בריך שמנו
שרוגיש בעבש התכללות והתקשות באחבות
תיביך שמנו געלם מעד ולביקות דלהה בחתונות
מעין וכי יועל ידי שהאה את לדלות והרחה
הדעטה אינן על עלי הגולת מבארו ח'ל מעביז
מנון עלי מלכות עלי דרכך ובריך מען שהיה
בשת עמן תורה בכללות מוען שהיה בעת המשיח
במרה במיינו במנחות (מאור עליים, בראשית)

ס' ג' ציון י' ציון י' ציון י' ציון י'

שמיעתי ממוורי (הבעש"ט) ביאור ש'

(זוהר רוממה קעה) לא כל ישאל עד
שচর בה ובדורו רכו וואורו ש' (ביברות דלא' ע')
אין עיל זהה לימות המשיח אלא שעבד
מלכיות בלבד וכו' ושבאות מאנוי היה השכל
בשבועה רטוטת ממן יתרך שמו קור אמור כתבי
ועזם די שעלה לי, כי קרא בדורותים תיביך
ובבחינת דוד היל, ולעתיד בימות המשיח אשר
רוח הטומאה עברו מן הארץ, או ייגלה השגתו
יתברך שמו בספריו פרטיטו וכו' ובזה כוון לא גלו
ישראל עד שכפרו בקדושים ברוך הוא ובמלכיות
בתי דוד ורו' וזה שבי עולם הזה לימים המשיח
עבדה מלכיות בלבד (ותולדות יעקב יוסף (לד' ל)

עוד יש ג' ציון, שירע שייצלו וואה אונר מושטין,
שהקוויש ברוך הוא מוציא לאיזיק שישראל גושען,
ואר על פ' בן לאיזיק מקשין להחצילה, כלו אינו
ידען, וכן מפרקבי, בצע, ואיך על פ' בן קרע און
גבני ניאה גוד אווץ המושטין).

ויל דודה שם השמיין

דבר אחר: (אף על פ' שדי מרכז מגורת הפקידן),

כבר צאו האברות ומה שזכה היה [לא קם ולא
צע], ולא סקל דעתו מן הפקום [להתאנש מהקוויש
בה], כי בדע שרצו וגיאו עשה.

ס' ג' ציון (ז' ציון) ז' ציון

יעי נ' נעמיד יוויל טקנ"ה מהה מנכמיקה,
דיינו טספיר כלנות ולגמנים וימלו רמקדים
שעטת עמו גלומותינו, וככל נכם געטונן.

ה' ג' ציון (ז' ציון)

לו, הוא גמיש מקבינה אמינות השם
יחסבך ובטהוןנו בו, רצה לומר מחתמת
אמונה ובטהון שחייה לאבנהם אבינו
עליו השלום בברא כל עוזלים יתברך
שםו, שבנראי כל מה דעכיד רחמנא לטב
עכידלי, וזה קיה מכיאו שיקים רצון
הברא ברוך הוא אפלו גדר ברך הקשה
כזה. וזהו יאברהם בן חמש ושבעים שנה
בצאתו מחרן, כיינו קשצאי מתחן יאעם
מדת בטחון בה, שבטחון גימטריא
עה, וזהו יאברהם בן חמש ושבעים
שנה, כיינו שחייה אז בבחינת בטחון, וזה
gram לו לאיזאת מתרן מבית אביו וגוו':
וזהו יערק את חניכיו ילידי ביתו שמנה
עשך ושלש מאה' ואיתא בגמרא
(נדרים לב) יאליעזר הוא רחשכני הבי'
הזה, כיינו שלא קיה רק הוא ואליעזר.
ולבורה קשה, האיך יתכן שאברהם
בעצמו עם אליעזר יערק מלחה גדר
חכמה מלכינים, קבר שהוא גדר גדר
הטבח. אך נוכל לומר שהוא גדר אשר

קנינו / ג' ציון

שודין רשא שאמ' יאטרכו פיטרין מה
להחיה בוטהום בו סבורא עירו להט
שיקרתו לומר שודה לשושני מוקדם שעוד להט
כמו שאמר לחרור שודה שוכנתן גודו
מאוד שידיין לאטרכו כהן אודרכו

מו' האלקי הריך"ש אמר כי בשמקשור מעשה רגשמי בבחינת מלכות
עם הפהשכה בדעת אלין, נעשה יחד קרשא בריך והוא שכונתי,
מי' ממש הוא עצמו הדעת של כל ישראל ומלאה הארץ דעתה את ה' ולכך
בשמקשור הפלכות, חשבון, עם הדעת, הוא החגנות משיח וקרוב רגלה.
(ס' נוצר חסר פ' ר' אוט כב')

אמר הבעל שם טוב ויל בענין הכתוב (תהלים סט, ט) קרבא אל נפש
גנלה שהוא הפללה עלי' גנלה פרטית של רגש שלו מגילות ריצ'ז
הרע, וכשיגאל כל אדר גנלה פרטית, או יהיה אדר קד גנלה בלילית, וכו'
משיח במרה בימינו און, ידרעו אותו מקטבם ועד גורלם לעשוות הכל לשם
יחסבך בלבד.

(תשואות חן פ' וארא)

יעקב אל בניו ויאמר האסטו וגיאידה לכם את אשד יקרה אתכם באחדת הימים,
בשם הבעל שם טוב, אשר יקרה, דרך מקרה, שכל אחד ואחד ישב על עבורתו,
בהתחלת הדעת, ופתאות יבא משית:

[ליקוט משה ששת ימי]